

Kralingse antwoord op Woodstock herleeft na vijfendertig jaar in Rotterdam.

door Stan Rijnen

Iedereen die erbij was wordt acuut sentimenteel bij het horen van de naam: 'Van huis weggelopen', 'Pink Floyd' of 'Drie dagen in een roes geleefd', zo luiden steevast de eerste reacties. Sing Ground, Holland Pop Festival 35 jaar herdenkt Museum de Dubbelde Palmboom in Rotterdam dit legendarische pop-evenement, in de volksmond beter bekend als 'Kralingen'. Was het Kralingse Bos tot juni 1970 nog het groene verlengstuk van een keurige Rotterdamse buurt, daarna veranderde het voorgoed in een 'lieu de pop mémoire'.

Ons land maakte tussen 26 en 28 juni 1970 voor het eerst kennis met het fenomeen popfestival. Weliswaar had Pinkpop heel kleinschalig net de eerste editie achter de rug, stadionconcerten en festivals op Lowlands-formaat waren nog verre toekomstmuziek. Zo'n honderdduizend jongeren trokken – dikwijls tegen de wil van hun ouders – naar het Nederlandse antwoord op Woodstock. De line-up kende met onder meer Santana, Dr. John, Mungo Jerry, Pink Floyd, The Byrds, Country Joe, Soft Machine en Jefferson Airplane zijn weerga niet. De

vriendelijke reacties in pers en politiek onderstreepten het vreedzame love & peace-credo dat als één grote hasjwolk boven het terrein hing.

„Da's nie gek. Dan kunn'n ze de zaak een beetje opvrolijk'n. D'r is al zoveel narigheid in Nederland. Maar als daar muziekcorps's'n uit heel Europa naar Nederland koom'n, ja dat zie ik wel zitt'n!”, zo reageerde Boerenpartij-fractievoorzitter Koekoek.

Behoren popfestivals vandaag tot de reguliere vrijetijdsbesteding van miljoenen jongeren, in 1970 stond 'Kralingen' nog voor een fenomeen met hoge nieuwsuaarde. De tentoonstelling laat de toenmalige voyeuristische persreacties zien. Foto's van naakt badende festivalgangers, immense weides vol slaapzakken en de telkens terugkerende mantra van love en peace bepalen de toon. De sfeer wordt bijna tastbaar in 'Stamping Ground', een documentaire die als obscuur collector's item zo in 'Andere Tijden' vertoond mag worden, en die hier nu continu draait. Jammer is dat reacties uit de geschreven pers er bekaaid van afkomen, vergeefs zoek je naar een selectie uit de stortvloed aan artikelen die toen losbarstte. De interesse van wetenschappelijke zijde komt helemaal niet aan bod. De Utrechtse professor Thoenes liep er met sociologiestudenten participierend te observeren. Den Haag stuurde een team van het Nederlands Instituut voor Maatschappelijk Werk Onderzoek. Twee studenten (onder wie ondergetekende) van het NWIT, de toerisme-opleiding in Breda, wijdden er hun eind-examenscriptie aan.

Verreweg het leukst zijn de trivia-documenten die een kijkje achter de schermen bieden. Zo verzorgde grafisch ontwerper Jaap Jongert, schoonbroer van organisator George Knap, het drukwerk van 10 500 affiches, 100 000 festivalkrantjes en nog eens 200 000 tickets. De kaartverkoop liep via platenzaken en het studentenreisburo NBBS waar Jongert werkte.

Voor de buitenwereld was het Holland Pop Festival een doorslaand succes, organisatorisch echter een debacle. Bottela BV te Schiedam, distributeur van Coca-Cola, leverde 5204 dozen blikjes à raison van fl6.690,86 inclusief 12% BTW. De enige (!) sponsor Coca-Cola ging voor 250 000 gulden het schip in, de verantwoordelijke directeur kon direct zijn biezen pakken. Het legioen vrijwilligers dat drie dagen aaneen voor dertig gulden hand- en span-

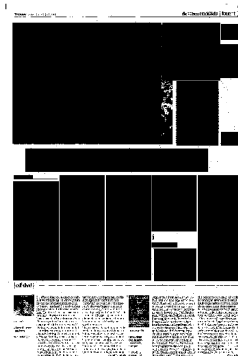
diensten verleende, ging met lege handen naar huis. Herkenbaar aan hun 'We help you' T-shirts die nu als relikwie achter glas hangen.

Ook de artiestengages werpen een ander licht op de pophistorie. In vergelijking met vandaag verdienen de helden van weleer een kruimel. Het contract met Harold Davison Ltd. vermeldt (in dollars):

Santana - 4000, Jefferson Airplane - 12 500, Canned Heat - 8 000, The Byrds - 6 000, Dr. John - 2 500. Des te saillant is het daarom te weten, dat een van de organisatoren (Barry Visser) het popconcertburo Mojo begon om de opgelopen schulden af te lossen. De ander, George Knap, leverde het materiaal voor deze expositie. Zijn typemachine prijkt er, naast het leges-formulier waarmee het aantal bezoekers werd verrekend met de gemeente Rotterdam. De financiële strop ontstond door het groot aantal bezoekers dat gratis naar binnen glipte. Ook van de filmroyalty's zou Knap nimmer een cent terugzien.

Curator John Blaak: „De schattingen over het aantal bezoekers lopen uiteen. Er zijn 50 000 tickets verkocht, nogmaals 50 000 mensen zijn gratis binnen gekomen. Tja, de bewaking lag in handen van Feyenoord-suppooten, die hadden hier geen enkele ervaring mee. En aan de bezoekerskant heerste toch de moraal van love-peace-happiness, zo van alles moet gratis zijn.” Blaak maakt zich nog sterk voor een permanente herinnering: „Een monument op de plaats waar eens het hoofdpodium heeft gestaan”.

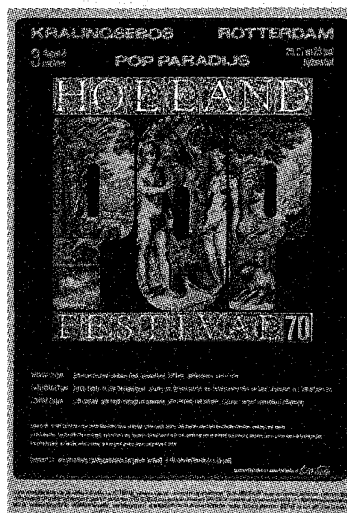
Overigens blijkt de spontane aanleiding voor Kralingen maar deels met de tijdgeest van doen te hebben. John Blaak: „Rotterdam wilde 25 jaar bevrijding vieren. Aan alle wijken werd gevraagd een steentje bij te dragen aan de verbetering en leefbaarheid van de stad. Dat was eigenlijk de eerste aanzet tot Kralin-

gen.”

Tentoonstelling

35 jaar Kralingen, Stamping Ground, Holland Pop Festival 35 jaar. Museum De Dubbele Palmboom, Voorhaven 12 Rotterdam, t/m 4 september, di t/m vrij van 10-17 uur, weekend 11-17 uur. Info op internet: www.historischmuseumrotterdam.nl. Net als 35 jaar terug is de toegang gratis.

De festivalposter van Kralingen, ontworpen door Jaap Jongert.

Grace Slick, zangeres van Jefferson Airplane, één van de optredende bands.

Het festivalterrein
in het Kralingse
Bos, juni 1970, vol
slaapzakken. Het
vreedzame love &
peace-credo hing
als een hasjwolk
boven het terrein.
FOTO'S PIM WESTER-
WIEEL